

[Edvard Sørensen.]

sigt over lovens virkninger og den ikke virker efter den hensigt, som vi fra vor side har tilstræbt, da er vi villige til at tage spørgsmålet op igen.

Den højtærede finansminister rettede et par bemærkninger til mig, og jeg vil gerne forsøge på i al venskabelighed at svare på dem, selvom jeg forstod, at de var ment som lidt spidse bemærkninger til, hvad jeg fremsatte. Når finansministeren sagde, at min udtalelse om, at der mangler linie i regeringspolitikken, og at man hutler sig frem, er lidt flot, når man tager i betragtning, at en tidligere venstreminister udtalte sig på en anden linie end sit parti, så må jeg overfor det sidste sige, at det er en kendt sag, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ikke er enig med sit parti i den skattepolitik, vi ønsker ført, og at der også er andre områder, hvor han har afvigende synspunkter.

Den linie, jeg gav udtryk for i går, er partiets linie, det er den, vi vil føre forhandlinger på nu i det kommende udvalg. Hvad angår udtalelsen om regeringens manglende linie og om at hutle sig frem, henviser jeg dels til mine udtalelser i går, dels til finansministerens fremsættelsestale, hvori ministeren stiller vanskelighederne op, men ikke viser de veje, der kan være virksomme til at modvirke vanskelighederne; hvis finansministeren ser det igennem, må vist også han erkende, at det, der stilles op som muligheder, er veje, som peger på modsatte virkninger, eller som kan få modsatte virkninger, og derom var det, jeg sagde i går, at finansministeren havde stillet problemerne op, men tilsyneladende ikke taget stilling til dem.

Finansministeren sagde også, at det var ikke helt rigtigt af mig at sige, at de havde levet på resultaterne af venstres indsats i 1945—47, men at de vanskeligheder, der tegnede sig nu, var resultatet af regeringens politik. Jeg erkender, at i de vanskeligheder, der tegner sig, er der ting, som regeringen ikke er skyld i. Men to ting står fast. Når finansministeren siger, at den overskuds-købekraft, vi havde i stor udstrækning i 1945, ikke længere er tilstede, så er baggrunden den saneringspolitik, som venstre gennemførte i 1945—47, men som regeringen ikke i samme omfang har fortsat. Det er givet, at sådan ligger det. Når vi i sin tid satte ind med den politik — og det var en hårdhændet politik overfor danske vælgere —, så var baggrunden den, at vi gennemvort ønske om at få balance mellem varer og penge ville skabe den baggrund, som vi

nu ikke ønsker ødelagt, nemlig baggrund for, at vi kan komme over til erhvervslivets frie dispositionsret igen. Deri må man søge grunden til, at vi så stærkt går imod, hvad der efter vor mening modvirker, at vi kan nå dette mål. Det kan heller ikke bestrides, at gennem den politik, regeringen har ført, er der skabt et øget forbrug, og det i en tid, hvor man stadig taler om, at forbruget er for stort — det er ikke ganske små beløb, forbruget er øget med, takket være regeringens politik.

Finansministeren sluttede sin tale med at sige, at regeringen går til forhandling med ønske om og vilje til at nå et forsvarligt resultat af den lovgivning, vi står overfor, og dér forstår jeg, at det ikke alene gælder de skattelove, vi her behandler, men også de ting, vi fra oppositionens side har fremført. At finansministeren så fremsatte småtrusler, hvis vi skulle blive for meget utiltbens, forstår jeg godt, men jeg tager hans udtalelse på den måde, at der er vilje til at gøre et forsøg på at lempe på det, der i dag er det store problem for den danske befolkning: de altfor tyngende skatter. Og hvis det er rigtigt, kan vi også gøre os håb om, at der er mulighed for gennem forhandlingerne at nå frem til et resultat, som vi fra vor side kan give vor tilslutning.

Aksel Møller: Jeg må måske have lov til til det ærede medlem hr. Edvard Sørensen at sige, at det glæder mig meget, at han gentog venstres nylig udsendte erklæring om, at hvis den nuværende beskatning af de kooperative virksomheder ikke virker efter sin hensigt, er venstre villig til at bidrage til, at den ændres. Jeg spørger nu det ærede medlem hr. Edvard Sørensen, om han mener, at man har skabt balance i beskatningsforholdene, når det har vist sig, at beskatningen af de kooperative virksomheder tilsammen til stat og kommune kun har medført en forhøjelse fra 1,7 millioner til 3,5 millioner. Jeg spørger i denne forbindelse den højtærede finansminister, om han vil være villig til her i tinget at afgive en udtalelse om, hvilken skattepligt der vil påhvile de puljer, som den højtærede landbrugsminister er i færd med at overføre til private organisationer.

Dernæst en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det kunne ikke falde en konservativ ind at bestride retten for et hvilket som helst medlem af dette høje ting til at indtage et ensomt standpunkt. Det konservative folkepartis historie er fuld af eksempler på mænd, der har indtaget ensomme stand-